

6. állomás

Gyöngyvirágos tölgyes – a bokrok sűrűjében

A tölgyerdő lombkoronája nem teljesen zárt, sőt idősödve egyre jobban kigyérül, így több fényt enged az alsóbb szintekre. Ennek köszönhető, hogy a tölgyesek sűrű cserjeszintjében szinte a legtöbb közismert cserjénk megtalálható.

A hamvas, kék bogyójú **kökény** a magyar nép egyik legismertebb cserjéje, számos népdal, vers ihletője. Termése novemberben ehető, miután megcsípte a dér. Régen hasfogó lekvárt is készítettek belőle, bár nem olyan édes, mint nemesített rokona, a szilva.

A **csikos kecskerágó** fiatal zöld hajtásain 4 paraléc csík fut végig, viszont nevével ellentétben nem szeretik a kecskék sem, mivel minden része mérgező. Piros magköpenye a katolikus papok régi fejfedőjére emlékeztet, ezért a népnyelv papsapkának is nevezi.

A **közönséges fagyállal** a kertekben is találkozhatasz, mivel a leggyakrabban ültetett sövénynövényünk. Gyorsan növő, könnyen nyírható vesszői, szárazságtűrő és fagyálló tulajdonsága teszi erre alkalmassá. Fényes zöld levele, kerge és fekete bogyótermése mérgező!

A **fekete bodza** illatos virágából szörpöt, gyógyteát készíthetünk. Termése régóta használt festékalapanyag, még a bort is színezik vele. De lekvárként is kiváló, bogyói C- és A-vitaminban gazdagok.

Tudtad-e, hogy a bodza fájából puha belét kiszedve sípot és „puskát” is készítettek a falusi gyerekek?

Az erdőt járva belegabalyodhatunk a **hamvas szeder** szúrós, földön tekerdő hajtásaiba. Ízletes hamvaskék terméséből lekvárt, szörpöt, sőt pálinkát is készítenek.

„Őszi éjjel izzik” az **egybibés galagonya** élénkpiros termése. Benne egy (egy bibéből kialakuló) kőmag található, melynek fala annyira kemény, hogy az állatok nem képesek megemészteni, ezért ürülékükkel megtrágyázva sokszor messze az étkezés helyétől „ültetik el”. Kiváló gyógyteáját évszázadok óta használják szívpanaszok enyhítésére.

Szintén vesszőiről ismerhető meg legkönnyebben a **veresgyűrű som**, melynek nemcsak ágai vörösek, hanem ősszel a levelei is bíborpirosra színeződnek.

Fekete gyümölcséből gyógytea készíthető, mellyel a bélhurut kezelhető.

A cserjék alapján láthatod, hogy elődeink mennyire jól ismerték és milyen sokoldalúan használták az erdő növényeit. Próbáld ki otthon te is egy régi receptet!

